

Piektdiena, 2012. gada 26. oktobris

Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgads: 2012. gada prioritāšu īstenošana

P7_TA(2012)0408

Eiropas Parlamenta 2012. gada 26. oktobra rezolūcija par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — 2012. gada prioritāšu īstenošana (2012/2150(INI))

(2014/C 72 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 1. decembra rezolūciju par Eiropas pusgadu ekonomikas politikas koordinēšanai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropadomes 2012. gada 28. un 29. jūnija sanāksmes secinājumus,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 136. pantu saistībā ar 121. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1175/2011, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 8. novembra Direktīvu 2011/85/ES par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1174/2011 par izpildes pasākumiem pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības korigēšanai eurozonā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 8. novembra Regulu (ES) Nr. 1177/2011, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1176/2011 par to, kā novērst un korigēt makroekonomisko nelīdzsvarotību ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1173/2011 par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu eurozonā ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 15. decembra rezolūciju par rādītāju kopsavilkumu makroekonomiskās nelīdzsvarotības uzraudzībai — sākotnēji plānotā struktūra ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā I pielikumu Eiropadomes 2011. gada 24.–25. marta sanāksmes secinājumiem „Euro plus — labāka ekonomikas politikas koordinācija konkurētspējai un konverģencei” ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0542.

⁽²⁾ OV L 306, 23.11.2011., 12. lpp.

⁽³⁾ OV L 306, 23.11.2011., 41. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 306, 23.11.2011., 8. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 306, 23.11.2011., 33. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 306, 23.11.2011., 1. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0583.

⁽⁹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/120296.pdf.

Piektdiena, 2012. gada 26. oktobris

- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 23. novembra paziņojumu „Gada izaugsmes pētījums par 2012. gadu” (COM(2011)0815),
- ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 15. februāra rezolūciju par ieguldījumu 2012. gada izaugsmes pētījumā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par ekonomikas politikas vispārējo pamatnostādņu īstenošanu dalībvalstīs, kuru valūta ir euro ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Austrijas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Austrijas stabilitātes programmu 2011.–2016. gadam ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Beļģijas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Beļģijas stabilitātes programmu 2012.–2015. gadam ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Bulgārijas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Bulgārijas konverģences programmu 2012.–2015. gadam ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Kīpras 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Kīpras stabilitātes programmu 2012.–2015. gadam ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Čehijas Republikas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Čehijas Republikas konverģences programmu 2012.–2015. gadam ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Dānijas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Dānijas konverģences programmu 2012.–2015. gadam ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Igaunijas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Igaunijas stabilitātes programmu 2012.–2015. gadam ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Somijas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Somijas stabilitātes programmu 2012.–2015. gadam ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Francijas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Francijas stabilitātes programmu 2012.–2016. gadam ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Vācijas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Vācijas stabilitātes programmu 2012.–2016. gadam ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ . Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0048.

⁽²⁾ OV C 219, 24.7.2012., 95. lpp.

⁽³⁾ OV C 219, 24.7.2012., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 219, 24.7.2012., 5. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 219, 24.7.2012., 9. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 219, 24.7.2012., 13. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 219, 24.7.2012., 17. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 219, 24.7.2012., 21. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 219, 24.7.2012., 25. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 219, 24.7.2012., 28. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 219, 24.7.2012., 31. lpp.

⁽¹²⁾ OV C 219, 24.7.2012., 35. lpp.

Piektdiena, 2012. gada 26. oktobris

- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Grieķijas 2012. gada valsts reformu programmu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Ungārijas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Ungārijas konverģences programmu 2012.–2015. gadam ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Īrijas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Īrijas stabilitātes programmu 2012.–2015. gadam ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Itālijas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Itālijas stabilitātes programmu 2012.–2015. gadam ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Latvijas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Latvijas konverģences programmu 2012.–2015. gadam ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Lietuvas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Lietuvas konverģences programmu 2012.–2015. gadam ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Luksemburgas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Luksemburgas stabilitātes programmu 2012.–2015. gadam ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Maltas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Maltas stabilitātes programmu 2012.–2015. gadam ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Nīderlandes 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Nīderlandes stabilitātes programmu 2012.–2015. gadam ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Polijas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Polijas konverģences programmu 2012.–2015. gadam ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Portugāles 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Portugāles stabilitātes programmu 2012.–2016. gadam ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Rumānijas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Rumānijas konverģences programmu 2012.–2015. gadam ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ OV C 219, 24.7.2012., 38. lpp.

⁽²⁾ OV C 219, 24.7.2012., 40. lpp.

⁽³⁾ OV C 219, 24.7.2012., 44. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 219, 24.7.2012., 46. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 219, 24.7.2012., 50. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 219, 24.7.2012., 54. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 219, 24.7.2012., 58. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 219, 24.7.2012., 61. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 219, 24.7.2012., 88. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 219, 24.7.2012., 65. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 219, 24.7.2012., 69. lpp.

⁽¹²⁾ OV C 219, 24.7.2012., 72. lpp.

Piekdiena, 2012. gada 26. oktobris

- ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Slovākijas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Slovākijas stabilitātes programmu 2012.–2015. gadam ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Slovēnijas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Slovēnijas stabilitātes programmu 2012.–2015. gadam ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Spānijas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Spānijas stabilitātes programmu 2012.–2015. gadam ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Zviedrijas 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Zviedrijas konverģences programmu 2012.–2015. gadam ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2012. gada 10. jūlija Ieteikumu par Apvienotās Karalistes 2012. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Apvienotās Karalistes konverģences programmu 2012.–2017. gadam ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 14. jūnija rezolūciju „Akts par vienoto tirgu — turpmākie pasākumi izaugsmes nodrošināšanai” ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 20. maija rezolūciju par vienotā tirgus nodrošināšanu patērētājiem un pilsoņiem ⁽⁷⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Budžeta komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Konstitucionālo jautājumu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0312/2012),
- A. tā kā ekonomikas, sociālā, finanšu un valstu parādu krīze vēl nav beigusies;
- B. tā kā pašreizējā ekonomiskā situācija ir pierādījusi, ka ir stingrāk jākoordinē dalībvalstu makroekonomikas un budžeta politikas nostādnes, lai panāktu integrētāku un līdzsvarotāku ekonomikas savienību;
- C. tā kā joprojām pastāv ekonomiskā nenoteiktība un tā kā 2010. gadā dalībvalstis apņēmas sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai ekonomikas izaugsmei, tā kā ES tomēr nedara pietiekami, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus paredzētajā termiņā, jo kopējie dalībvalstu noteiktie mērķi ir pārāk zemi un gandrīz visās izvirzīto mērķu jomās veiktie pasākumi nav panākuši būtisku progresu, kas jo īpaši attiecas uz energoefektivitāti, nodarbinātību, nabadzības samazināšanu un pētniecību un izstrādi;
- D. tā kā Eiropas pusgada programmu beidzot kodificēja 2011. gada 16. novembra Regulā (ES) Nr. 1175/2011 (C. Wortmann-Kool ziņojums), un kā vienam no ekonomikas un pārvaldības likumu paketes stūrakmeņiem tai ir lielā nozīme, lai Savienība veiktu turpmākus pasākumus Ekonomikas un monetārās savienības izveides (EMS) pabeigšanā;

⁽¹⁾ OV C 219, 24.7.2012., 74. lpp.

⁽²⁾ OV C 219, 24.7.2012., 77. lpp.

⁽³⁾ OV C 219, 24.7.2012., 81. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 219, 24.7.2012., 85. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 219, 24.7.2012., 91. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0258.

⁽⁷⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 84. lpp.

Piektdiena, 2012. gada 26. oktobris

- E. tā kā krīze un konkurētspējas atšķirības, kas turpina pieaugt kopš eiro ieviešanas, ir saasinājušas vajadzību pastiprināt ekonomikas un nodarbinātības politikas nostādņu koordināciju un uzlabot darbību budžeta jomā;
- F. tā kā šī ir pirmā reize, kad tiek pilnībā īstenots Eiropas pusgads, un tā kā ir jāmācās no gūtās pieredzes, lai pilnībā izmantotu tā potenciālu;
- G. tā kā Eiropadome ir stingri apņēmusies visos ES pārvaldības līmeņos izmantot visas sviras, instrumentus un politikas nostādnes, lai, pieņemot „Izaugsmes un nodarbinātības paktu”, stimulētu gudru, ilgtspējīgu, iekļaujošu izaugsmi, kurā efektīvi izmanto resursus un rada darbvietas;
- H. tā kā Eiropadomes 2012. gada 30. janvāra secinājumos izklāstīts: „Izaugsme un nodarbinātība atjaunosies vienīgi tad, ja mēs izvēršīsim konsekventu un visaptverošu pieeju, apvienojot saprātīgu fiskālo konsolidāciju, vienlaikus turpinot ieguldīt nākotnes izaugsmē, izsvērtu makroekonomikas politiku un aktīvu nodarbinātības stratēģiju, saglabājot sociālo kohēziju”, un ta kā ES būtu jāatbalsta dalībvalstis dinamiskas vides veidošanā ekonomikas izaugsmes un labklājības nodrošināšanai, izstrādājot noturīgu politiku;
- I. tā kā Eiropas Parlaments 2012. gada 15. februāra rezolūcijā par nodarbinātības un sociālajiem aspektiem 2012. gada izaugsmes pētījumā ⁽¹⁾ prasīja Padomei pamatnostādnēs 2012. gada Eiropas pusgadam iekļaut šādas prioritātes: nodrošināt saskaņību un palielināt centienus stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu panākšanai, lai atbalstītu noturīgu darba vietu radīšanu, izdarot ieguldījumus un reformējot nodokļus, lai uzlabotu nodarbinātības kvalitāti un nosacījumus nodarbināto iesaistīšanai uzņēmuma pārvaldībā, lai risinātu jauniešu bezdarba, nabadzības un sociālās atstumtības problēmas, īpašu uzmanību pievēršot iedzīvotāju grupām, kurām nav piekļuves darba tirgum vai kurām tā ir ierobežota, kā arī lai uzlabotu demokrātisko leģitimitāti, atbildību un atbildību par politikas īstenošanu;
- J. tā kā Eiropas pusgads kļuvis nozīmīgāks un šajā procesā tagad iekļauti daudzkārtīgi dokumenti un pakārtoti dokumenti, kas jāiesniedz dalībvalstīm (valsts reformu programmas, stabilitātes un konverģences programmas, valstu ziņojumi par situāciju sociālajā jomā un valstu darba plāni), un tā kā šajos dokumentos ir nepieciešams apskatīt arvien lielāku skaitu mērķu; tā kā šādu dokumentu skaits un to savstarpēja pārklāšanās mazina Eiropas pusgada procesa pārredzamību un saskaņību; tā kā dalībvalstu iesniegto dokumentu kvalitāte un ieinteresēto pušu un valstu parlamentu iesaistīšanas līmenis to sagatavošanā ievērojami atšķiras;
- K. tā kā no 2008. gada līdz 2012. gada vidum 27 dalībvalstu ES bezdarba līmenis palielinājies no 7 % līdz 10,4 %, kas nozīmē, ka apmēram 25 miljoni cilvēku ir bez darba;
- L. tā kā visā ES vairāk nekā viena piektdaļa gados jaunu cilvēku ir bezdarbnieki (22 %), dažās dalībvalstīs jauniešu bezdarbam sasniedzot pat 50 %;
- M. tā kā 8,3 miljoni eiropiešu, kas jaunāki par 25 gadiem, nestrādā, nestudē un neapgūst profesiju, un tā kā šie skaitļi turpina palielināties;
- N. tā kā 27 dalībvalstu ES vairāk nekā 115 miljoni cilvēku ir pakļauti sociālās atstumtības riskam un tos apdraud nabadzība, tie ir materiāli nenodrošināti vai dzīvo māsājniecībās ar ļoti zemu darba intensitāti;
- O. tā kā patlaban nepieciešamība pēc vienotā tirgus ir lielāka nekā jebkad agrāk, jo tas var kalpot kā līdzeklis Eiropas ekonomikas atjaunošanai, piedāvājot konkrētus risinājumus krīzes novēršanai, sekmējot konkurētspēju un saglabājot sociālo labklājību,

(1) Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0047.

Piektdiena, 2012. gada 26. oktobris

1. atzinīgi vērtē Padomes katrā valstij sniegtos īpašos ieteikumus eurozonai; atgādina, ka saistībā ar jaunā ekonomikas un pārvaldības tiesību aktu kopuma īstenošanu šajos ieteikumos pirmo reizi ir iekļauts visas eurozonas makroekonomikas scenārijs, un norāda, ka tie ir detalizētāki nekā iepriekš; uzskata, ka ieteikumu izstrādē vēl nav sasniegts viss potenciāls;
2. norāda, ka Eiropas pusgads, kurā ietverta gan budžeta un makroekonomikas politikas nostādņu daudzpusēja uzraudzība, gan stratēģijā „Eiropa 2020” ietvertā Eiropas izaugsmes un nodarbinātības stratēģija, ir pareizais satvars, ar ko nodrošina efektīvu ekonomikas pārvaldību eurozonas dalībvalstīs, kuras vieno kopīga atbildība;
3. pauž bažas par to, ka daudzās dalībvalstīs valstu parlamenti, sociālie partneri un pilsoniskā sabiedrība netika iesaistīti Eiropas pusgada procesā; tādēļ mudina Komisiju nodrošināt to, ka procesam tiek piešķirta demokrātiskāka leģitimitāte, iesaistot tajā valstu parlamentus, sociālos partnerus un pilsonisko sabiedrību;
4. mudina Komisiju, sniedzot dalībvalstīm ieteikumus, neizmantojot visiem vienādu pieeju un nodrošināt to, ka šādi ieteikumi tiek izstrādāti, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts konkrētas vajadzības;
5. atgādina, ka eurozonas kontekstā Eiropas pusgads pieļauj vajadzīgo *ex ante* uzraudzību un koordināciju gan attiecībā uz budžeta projekta plānu apmaiņu, gan uz visu lielo ekonomikas politikas reformēšanas plānu iepriekšēju apspriešanu, ļaujot samazināt un/vai novērst jebkādu valstu pasākumu radīto iespējamo negatīvo ietekmi uz citām valstīm vai uz visu eurozonu;
6. atzinīgi vērtē ierosinātos pasākumus un uzskata, ka tie ir pakāpeniski jāuzlabo, lai panāktu valsts finanšu stabilitāti un ilgtspējību, samazinātu makroekonomisko nelīdzsvarotību un sekmētu konkurētspēju, kas nodrošinās lielāku izaugsmi un nodarbinātību; uzsver, ka ir vajadzīga īstena saskaņotība gan dažādu dalībvalstu ieteikumos, gan starp tiem, ir labāk jāizmanto makroekonomisko rādītāju kopsavilkums un jāņem vērā atsevišķu dalībvalstu ekonomikas politikas radītā negatīvā ietekme;
7. norāda uz Komisijas neatlaidīgo prasību veikt strukturālas reformas, kas sekmētu izaugsmi un konkurētspēju un ļautu ES nopietni ķerties pie krīzes pārvarēšanas, lai atgūtu vadību pasaules ekonomikā; stingri atbalsta Komisijas centienus novērst makroekonomikas nelīdzsvarotību eurozonā; aicina Komisiju darīt vairāk;
8. sagaida, ka 2012. gada rudenī Komisija iesniegs speciālu pētījumu par savstarpējām saistībām starp deficītu un pārpalikumu eurozonā;
9. atzinīgi vērtē to, ka īpaša uzmanība ir pievērsta resursu efektivitātes programmām, kurām ir ievērojams potenciāls nodarbinātības jomā, vienlaikus uzlabojot vides stāvokli, radot ilgtspējīgas darbvietas un gūstot skaidru peļņu gan no publiskiem, gan no privātiem finanšu ieguldījumiem;
10. norāda, ka vairums strukturālo reformu tiek veiktas tikai dažās jomās, tādās kā darba tirgi (ietverot algu noteikšanu), nodokļu sistēma, banku nozare, pensiju sistēma, pakalpojumu nozare (atceļot nepamatotus ierobežojumus regulētai tirdzniecībai un profesijām), atsevišķu rūpniecības nozaru liberalizēšana, publisko izdevumu efektivitātes un kvalitātes uzlabošana, birokrātijas samazināšana, nevajadzīgu valsts pārvaldes līmeņu likvidēšana, nodokļu nemaksāšanas apkarošana un hipotekāro kredītu un nekustamā īpašuma tirgu reformas; atzīst, ka vēl ir daudz darāmā, un uzskata, ka ir izveidoti pareizi pamati un ka joprojām iespējams veikt uzlabojumus;

Piektdiena, 2012. gada 26. oktobris

11. pauž bažas par to, ka dalībvalstīm ar finansiālās palīdzības programmu nav sniegti ieteikumi attiecībā uz stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem; aicina Komisiju izvērtēt ekonomikas pielāgojuma programmas ietekmi uz panākumiem stratēģijā „Eiropa 2020” noteikto galveno mērķu sasniegšanā un ierosināt tās grozījumus, lai pielāgotu korekcijas programmu stratēģijā „Eiropa 2020” noteiktajiem mērķiem;
12. norāda, ka Komisija ir likusi uzsvāru uz darba tirgus reformām, lai palielinātu konkurētspēju eurozonā; uzskata, ka algu palielinājums ir jāsaskaņo ar produktivitāti; tāpat arī atbalsta Komisijas konsekvento pārliecību par to, cik svarīga ilgtermiņā ir pensiju sistēmu ilgtspējība;
13. aicina Komisiju sniegt precīzākus, pilnīgākus un saskaņotākus ieteikumus un arī turpmāk uzraudzīt iepriekš sniegto ieteikumu izpildi, tostarp, sniedzot sīkākus paskaidrojumus un vērtējumus gadījumos, ja Komisija uzskata, ka attiecīgā valsts tikai daļēji ir izpildījusi sniegtos ieteikumus, un pilnībā ņemt vērā katras dalībvalsts atšķirīgo ekonomisko un sociālo situāciju; uzskata, ka Komisijai ir jāsniedz dalībvalstīm ieteikumi par to, kā mazināt savas valsts iekšpolitikas radīto negatīvo ietekmi un sekmēt to, ka citās dalībvalstīs tiek panākta atbilstība noteikumiem;
14. norāda, ka katrai valstij paredzētajos šā gada ieteikumos Komisija mudina virkni dalībvalstu pārstrukturēt algu noteikšanas valsts sistēmas un/vai samazināt algu līmeņus valstī; uzsver, ka sociālo partneru autonomija ir izšķirošs elements ikvienā labi funkcionējošā darba tirgū, kas pienācīgi jāņem vērā;
15. atkārtoti norāda, ka Komisijai ir vienreizēja iespēja izstrādāt īsteni detalizētu Eiropas makroekonomikas plānu, ar kuru var veicināt izaugsmi un darbvietu radīšanu, un mudina Komisiju dot iespēju pielāgot konkrētus ieteikumus, ja izrādās, ka tie nav piemēroti noteikto mērķu sasniegšanai; uzskata — lai īstenotu šādu plānu, Komisijai ir jāierosina izmantot Eiropas līdzekļus pēc iespējas efektīvāk un jāmēģina atrast veidus, kā tos pielāgot pašreizējām ES vajadzībām, kam vajadzīgs pietiekams finansējums;
16. lai palielinātu procesa efektivitāti, uzsver nepieciešamību labāk saskaņot gada izaugsmes pētījuma (kurš attiecas uz visām 27 ES valstīm) un ar sešu tiesību aktu kopumu ieviestā ātrās reaģēšanas mehānisma ziņojuma (kurš attiecas tikai uz konkrētām dalībvalstīm) publiskošanas laiku;
17. uzsver to, ka gada izaugsmes pētījuma pamatā ir Komisijas rudenī sagatavotās prognozes; tādēļ uzsver, ka ir jāņem vērā iespējamās kļūdas prognozēs, jo šīs kļūdas var ietekmēt to, kādus budžeta pielāgojumus prasa veikt dalībvalstij;
18. norāda, ka strukturālās reformas var sniegt rezultātus tikai vidējā termiņā vai ilgtermiņā, un ar tām nevar novērst aizvien lielāku ekonomikas lejupslīdi, kas pašlaik notiek Eiropas Savienībā;
19. aicina Komisiju iekļaut Eiropas pusgadā stratēģiju „Eiropa 2020” un nodrošināt, ka tā tiek labāk atspoguļota katrai valstij izstrādātajos konkrētajos ieteikumos, piemēram, politikas nostādnēs par jauniešu bezdarba novēršanu un nabadzības apkarošanu; norāda, ka daudzas valstis guvušas tikai nelielus vai vispār nekādus panākumus stratēģijas „Eiropa 2020” sociālo un vides mērķu sasniegšanā, un līdz ar to ES kopumā ir aizkavējusies stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu īstenošanā;
20. atzinīgi vērtē Komisijas 2012. gada 27. jūnija svarīgo iniciatīvu, kuras mērķis ir pastiprināt cīņu pret krāpšanos ar nodokļiem un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas; uzsver, ka pastiprināti centieni šajā jomā — gan valstu, gan ES līmenī, gan attiecībās ar trešām valstīm — ir jāiekļauj kā būtisks elements programmās, kuru mērķis ir publisko finanšu konsolidācija; prasa, lai šo spēcīgāko apņēmību, par kuru liecina minētā iniciatīva, pilnībā ieviestu dzīvē, turpmāk izstrādājot tiesību aktu priekšlikumus, un skaidri atspoguļotu turpmākajā darbā saistībā ar Eiropas pusgadu;

Piektdiena, 2012. gada 26. oktobris

21. mudina dalībvalstis stingri ievērot Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumus, kas mainīti ar sešu tiesību aktu kopumu par ekonomikas pārvaldību, cenšoties panākt diferencētu, uz izaugsmi orientētu fiskālo konsolidāciju, ņemot vērā konkrētos valsts apstākļus, un elastīgāk izmantot valsts finanšu līdzekļus, kā arī nodrošināt, ka Eiropas ekonomika kļūst ilgtspējīgāka un samazinās banku nozares spiedienu; ir stingri pārliecināts, ka jānostiprina fiskālās disciplīnas ilgtspējība un fiskālās iestādes gan valstu, gan vietējā mērogā un ka valsts izdevumi jānovirza ilgtermiņa ieguldījumiem, kas veicinās ilgtspējīgu izaugsmi; aicina dalībvalstis izvairīties no nevēlama domino efekta, veicinot to, ka citas dalībvalstis ievēro noteikumus, jo īpaši savu politikas nostādņu izstrādē pienācīgi ņemot vērā citām dalībvalstīm sniegtos ieteikumus;
22. atzinīgi vērtē pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru izbeigšanu vairākās dalībvalstīs; cer, ka tuvākajā laikā tiks izbeigta vēl vairāk procedūru; mudina visus politiskos vadītājus turpināt šos centienus un ievērot savu apņemšanos, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā makroekonomikas kontekstu;
23. atzīst, ka iepriekšējos gados visiem Eiropas iedzīvotājiem bija jāsasaskaras ar ārkārtīgi lielām prasībām;
24. mudina visas iesaistītās puses nekavējoties vienoties par divu leģislatīvo aktu kopumu budžeta uzraudzības jomā, ar kuriem papildināt pašreizējos tiesību aktus, kas pieņemti koplēmuma procedūrā;
25. prasa, lai puses, kuras piedalījās Padomes lēmumu pieņemšanas procesā, nesāktu attiecīgos lēmumus apšaubīt neilgi pēc to pieņemšanas;
26. atzinīgi vērtē dialogu par ekonomikas jautājumiem starp Eiropas Parlamentu un dalībvalstu pārstāvjiem; uzsver šā dialoga nozīmi nolūkā panākt, ka Eiropas pusgada programma pilnībā darbojas un tiek sasniegts visiem iesaistītajiem dalībniekiem vajadzīgais demokrātiskas pārskatatbildības līmenis; atkārtoti savu apņemšanos turpināt šos dialogus, kam jāklūst par svarīgu elementu pastiprinātās Eiropas mēroga diskusijās par ekonomikas un sociālās jomas prioritātēm un instrumentiem; uzskata, ka dialogi par ekonomikas jautājumiem ir starpposma mērķis, kas sasniegts ceļā uz demokrātisku pārskatatbildību saistībā ar ekonomikas politikas uzraudzību un koordināciju ekonomikas un monetārajā savienībā;
27. ar bažām konstatē, ka, pieņemot svarīgus lēmumus ekonomikas jomā saistībā ar krīzi, Eiropas Parlaments pastāvīgi tiek atbīdīts malā, un uzskata, ka Parlaments ir jāiesaista, lai nodrošinātu leģitimitāti lēmumiem, kas ietekmē visus iedzīvotājus;
28. uzskata, ka ir būtiski palielināt Eiropas pusgada leģitimitāti un novērst atlikušās juridiskās neskaidrības, kas var turpmāk radīt nesaskaņas starp iestādēm, tostarp saistībā ar kompetenču un atbildības pārkāršanu un dublēšanu, mazināt skaidrību un palielināt ES iestāžu sistēmas sarežģītību;
29. pauž nožēlu par to, ka parlamentārai kontrolei šajā procesā ir tikai minimāla nozīme, un uzsver, ka Eiropas pusgads nekādā veidā nedrīkst traucēt Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu prerogātvām;
30. aicina Komisiju ziņot par panākto progresu attiecībā uz Parlamenta 2011. gada 1. decembra rezolūcijā par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu pausto aicinājumu Komisijai lūgt pilsonisko sabiedrību un sociālos partnerus iesniegt ikgadēju ēnu ziņojumu par dalībvalstu progresu pamatmērķu sasniegšanā un VRP ierosināto pasākumu īstenošanā;
31. aicina Komisiju un Padomi vienoties par konkrētiem pasākumiem, ar kuriem gan valstu, gan Eiropas mērogā uzlabotu sociālo partneru, NVO un vietēju iestāžu līdzdalību un iesaistīšanu ar Eiropas pusgadu saistītu ilgtspējīgu politikas nostādņu formulēšanā un īstenošanā; atzinīgi vērtē to, ka Kipras prezidentūra šo uzdevumu ir noteikusi par vienu no savām prioritātēm;

Piektdiena, 2012. gada 26. oktobris

32. uzsver vajadzību uzlabot Eurogrupas darba metodes tā, lai palielinātu tās vispārējo pārskatatbildību Eiropas Parlamenta priekšā; turklāt uzskata, ka ir vajadzīga virzība uz spēcīgāku Kopienas mēroga pieeju;

33. uzskata, ka ir jāpaplašina dialogs par ekonomikas jautājumiem, to integrējot dialogā ar ECB par monetārajiem jautājumiem, lai tajā iekļautu regulāras diskusijas starp Eiropas Parlamentu, Komisiju un Ekonomikas un finanšu padomes priekšsēdētāju par gada izaugsmes pētījuma un katrai valstij paredzēto īpašo noteikumu sagatavošanu un īstenošanas kontroli;

34. atkārtoti norāda uz nepieciešamību iesaistīt ekonomikas politikas koordinēšanā Parlamentu — vienīgo pārvalstisko Eiropas iestādi, kuras legimititāti nodrošina vēlēšanas;

35. atgādina, ka Eiropas Parlaments jāatzīst par piemērotu demokrātisko forumu vispārēja novērtējuma sniegšanai Eiropas pusgada noslēgumā; uzskata, ka, apliecinot šo atzīšanu, procesā iesaistīto ES iestāžu un ekonomikas organizāciju pārstāvjiem ir jāsniedz Eiropas Parlamenta deputātiem informācija, ja viņi to prasa;

36. atkārtoti aicina steidzami uzlabot eurozonas finanšu sistēmas stabilitāti un sekmēt to, ka tiek izveidota īstena ekonomikas un monetārā savienība, kuras pamatā ir uzlabota demokrātiskā legimititāte un pārskatatbildība, un aicina īstenot stratēģiju „Eiropa 2020”; atgādina, ka šāda rīcība ir vajadzīga, lai atgūtu stabilitāti visā pasaulē, jo Savienība ir viens no galvenajiem dalībniekiem pasaules mērogā; mudina visus politiskos līderus veikt nepieciešamos pasākumus, kas sekmētu šā mērķa sasniegšanu;

37. atgādina, ka Komisijas ieteikumi ir ieguldījums Eiropadomes pavasara sanāksmes norisē;

38. atgādina, ka ikviens Padomes lēmums neievērot Komisijas ieteikumus ir pienācīgi jāizskaidro un šādam lēmumam jāpievieno detalizēts paskaidrojuma raksts; atzinīgi vērtē principu, kuru ievieša ar sešu tiesību aktu kopumu un ar kuru saskaņā ir vai nu jāievēro katrai valstij izstrādātie konkrētie ieteikumi, vai arī jāpaskaidro, kāpēc tas netiek darīts; uzskata, ka šāds nosacījums palielinās Eiropas pusgada īstenošanas procesa pārredzamību un kontroli;

39. pamatojoties uz Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu (kā kodificēts Regulā (EK) Nr. 1466/97), Komisijai ir jāiesniedz pamatregula, konkretizējot dalībvalstu un ES iestāžu funkciju (un termiņus) katrā no pusgada cikla posmiem;

Nozaru ieguldījums Eiropas pusgadā 2012. gadā*Nodarbinātība un sociālā politika*

40. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu ar nosaukumu „Virzoties uz ekonomikas atlabšanu ar daudzām jaunām darba vietām” (COM(2012)0173) un tās dienestu darba dokumentus; aicina Komisiju noteikt jaunu darba vietu potenciāla izpēti videi nekaitīgā ekonomikā, kā arī veselības un sociālās aprūpes un IKT nozares kā galveno prioritāti 2013. gada izaugsmes pētījumā (GIP);

41. pauž nožēlu par to, ka, neskatoties uz tās 2012. gada pavasara Eiropadomes laikā izteiktajām politiskajām saistībām un Komisijas vadlīnijām nodarbinātības dokumentu kopumā, lielākā daļa dalībvalstu nav iesniegušas valsts plānu nodarbinātības jomā kā daļu no to 2012. gada valsts reformu programmām; pauž nožēlu, ka Komisija to nenoteica par pienākumu dalībvalstīm, kas tām jāievēro, un mudina aicināt dalībvalstis pēc iespējas drīz iesniegt savus valsts plānus nodarbinātības jomā; turklāt aicina valsts plānos nodarbinātības jomā iekļaut vispusīgus pasākumus darba vietu radīšanai un videi nekaitīgai nodarbinātības politikai, saikni starp nodarbinātības politiku un finanšu instrumentiem, darba tirgus reformas, konkrētu grafiku daudzgadu reformu programmas izstrādāšanai turpmāko 12 mēnešu laikā, kā arī norādi gan par jomām, gan par reģioniem, kuros ir specializācijas deficīts vai pārpalikums; aicina Komisiju turpināt pārraudzīt tās darba tirgus novērošanas sistēmas plānu, kura balstīta uz objektīviem datiem un uz atsevišķu uzskaites shēmu valstīm, kas neievēro tām paredzētos īpašos ieteikumus;

Piektdiena, 2012. gada 26. oktobris

42. ierosina, lai Komisija pārraudzītu valsts plānu sagatavošanu nodarbinātības jomā;
43. norāda, ka sociālās ekonomikas uzņēmumi veido Eiropas sociālā modeļa un vienotā tirgus daļu un tālab tie ir pelnījuši stingru atzīšanu un atbalstu, bet to īpatnības jāņem vērā, izstrādājot Eiropas politikas jomas; atkārtoti aicina Komisiju izstrādāt sociālās ekonomikas regulējumu kā būtisku Eiropas sociālā modeļa un vienotā tirgus daļu, atzīstot tā elementus un iesaistot tā izstrādāšanā gan dalībvalstis, gan ieinteresētās puses, lai sekmētu apmaiņu ar paraugpraksi;
44. uzsver, cik būtiski ir nodrošināt lielāku sociālo kohēziju, neatstājot novārtā uzņēmumu sadarbību tās panākšanai, ko īpaši varētu veicināt, ļaujot uzņēmumiem popularizēt inovatīvus un konstruktīvus pasākumus sociālos jautājumos, izmantojot zīmolu, kas piesaistītu jaunus ieguldītājus un atbalstītu Eiropas sociālā modeļa attīstību ilgtermiņā;
45. atzinīgi vērtē to, ka tiek atzīts, cik svarīga MVU ir piekļuve finansējumam, jo MVU ir nodarbinātības un darba vietu radīšanas stūrakmens ES un tiem ir nozīmīgs potenciāls jaunatnes bezdarba un dzimumu nelīdzsvarotības problēmu risināšanā; mudina dalībvalstis to valsts izaugsmes plānos jautājumu par MVU piekļuvi finansējumam padarīt par absolūtu prioritāti;
46. pauž nožēlu, ka Padome nav ņēmusi vērā Parlamenta aicinājumu pievērsties nodarbinātības kvalitātei tās 2012. gada vadlīnijās; piekrīt Komisijai, ka darba līgumiem būtu jānodrošina strādājošajiem piekļuve tiesību pamatkopumam, tostarp tiesībām uz pensiju, sociālo aizsardzību un mūžizglītības pieejamību; aicina Komisiju iekļaut 2013. gada GIP nodarbinātības kvalitāti, darbinieku pamattiesības un atbalstu darba tirgus mobilitātei, pašnodarbinātajiem un pārrobežu mobilitātei, paaugstinot darbinieku drošību pārejas posmā no viena darba uz citu;
47. aicina dalībvalstis cīnīties pret nestabilu darba līgumu eksistēšanu un to izplatīšanos un pret fiktīvu pašnodarbinātību, un nodrošināt, lai iedzīvotājiem ar nedrošiem, pagaidu vai nepilna laika darba līgumiem vai iedzīvotājiem, kas ir pašnodarbinātas personas, būtu pietiekama sociālā aizsardzība un piekļuve apmācībai, kā arī mudina īstenot saistītos pamatnolīgumus;
48. aicina uzlabot darba tirgus elastīgumu, ieviešot darba līgumu modernus veidus; atzīst, ka nepilnas slodzes nodarbinātība bieži vien ir nodarbinātā paša izvēle, īpaši sieviešu vidū;
49. atzinīgi vērtē ieteikumus, kuros apskatīts jautājums par sieviešu zemo līdzdalības līmeni darba tirgū; tomēr konstatē, ka trūkst plašāka dzimumu līdztiesības perspektīva, kas attiektos ne tikai uz nodarbinātības līmeni; aicina Komisiju tās politikas vadlīnijās pievērsties problēmām, kas saistītas ar darba tirgus segregāciju, nevienlīdzīgu aprūpes pienākumu sadalījumu un fiskālās konsolidācijas ietekmi uz sievietēm;
50. aicina Komisiju un dalībvalstis risināt jautājumu par mazaizsargātu iedzīvotāju grupu, tostarp minoritāšu (piemēram, romu), to, kuri nāk no visnabadzīgākajiem mikroreģioniem, un personu ar invaliditāti zemo iesaistīšanos darba tirgū; aicina Komisiju un dalībvalstis risināt arī jautājumu par darba vietu nevienlīdzīgo sadalījumu starp reģioniem un sociālajām grupām, kā arī par fiskālās konsolidācijas ietekmi uz neaizsargātām iedzīvotāju grupām;
51. norāda, ka vairākām dalībvalstīm ir sniegti ieteikumi par algām; uzsver, ka algas pirmām kārtām ir ienākumi, kas strādājošiem ir nepieciešami, lai dzīvotu; uzsver, ka Komisijas īstenotā prakse noteikt algu veidošanu un to līmeni programmu valstīs var palielināt nabadzības risku, neskatoties uz nodarbinātību, un algu nevienlīdzību, no kā cieš iedzīvotāji ar zemiem ienākumiem; aicina Komisiju intensificēt to dalībvalstu politisko orientāciju, kurās algas pakļautas stagnācijai salīdzinājumā ar ražīguma līmeni, vienlaicīgi respektējot sociālo partneru autonomiju, kuru cita starpā aizsargā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 152. pants un 153. panta 5. punkts;

Piektdiena, 2012. gada 26. oktobris

52. atzinīgi vērtē to, ka Komisija un Padome ir pievēršusi lielāku uzmanību jauniešu bezdarba apkarošanai; aicina Komisiju, neietekmējot valsts tiesību aktus, nekavējoties iesniegt priekšlikumu par saistošu Eiropas jaunatnes garantiju, lai efektīvi uzlabotu to gados jaunu cilvēku situāciju, kuri nav nodarbināti, nestudē un neapgūst profesiju, un pakāpeniski pārvarēt jauniešu bezdarba problēmu ES; uzsver, ka Eiropas jaunatnes garantijai nepieciešams īpašs Eiropas finanšu atbalsts, sevišķi dalībvalstīs, kurās jauniešu bezdarba līmenis ir ļoti augsts, un aicina neizlietotos struktūrfondu līdzekļus izmantot šim mērķim; aicina Padomi ātri pieņemt lēmumus par priekšlikumiem nodarbinātības tiesību aktu kopumā;

53. atzinīgi vērtē 2012. gada pamatnostādnēs ietvertu ieteikumu par krīzes radīto sociālo seku novēršanu un aizvien lielāko uzmanību, kas tiek pievērsta nabadzības apkarošanai katrā valstij atsevišķi sniegtajos ieteikumos; tomēr pauž lielas bažas par pieaugošo nabadzību (tostarp strādājošu cilvēku nabadzību un nabadzību vecāku cilvēku vidū) un bezdarbu ES; aicina dalībvalstis palielināt to centienus, pastiprinot pasākumus cīņā pret nabadzību, un stingri ievērot Komisijas ieteikumus; aicina Komisiju 2013. gada izaugsmes pētījumā konkrēti pievērsties strādājošo nabadzībai, nabadzībai cilvēku vidū ar ierobežotu piesaisti darba tirgum vai vispār bez tās, un vecu cilvēku nabadzībai; uzsver, ka visā Eiropas pusgadā ir jāņem vērā LESD 9. pants;

54. atkārtoti uzsver, ka nepieciešamas dalībvalstu papildu saistības sociālajā jomā, bet ES ir jānosaka atbildība prioritāšu īstenošanā, kas noteiktas saistībā ar izaugsmi un sociālo kohēziju vienotajā tirgū;

55. uzsver steidzamo nepieciešamību izstrādāt jaunus instrumentus sociālās nelīdzsvarotības un bezdarba novēršanai Eiropā;

56. aicina dalībvalstis un Eiropadomi iesaistīt sociālo lietu un veselības ministrus Eiropas pusgada procesā un visos valsts reformu programmu procesa posmos, jo tas nostiprinātu tik nepieciešamo Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju lietu padomes (EPSCO) funkciju, jo tās kompetencē ir tādi jautājumi kā pensijas, algu politika un darba aplūkšana ar nodokļiem;

57. aicina Komisiju ziņot par visā ES kopīgu un vienotu kritēriju izmantošanu, vērtējot valsts reformu programmas; uzsver, ka papildus datiem ekonomikas jomā standartiem un datiem būtu jāatspoguļo sociālā integrācija un vides noturība; aicina Komisiju mudināt dalībvalstis izmantot sociālos rādītājus un datus, ar kuriem novērtē progresu un attīstību un kuri sniedz plašāku informāciju nekā IKP rādītāji, jo tas ir būtiski, lai novērtētu progresu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu īstenošanā;

Budžeta politika

58. mudina Komisiju tās nākamajā gada izaugsmes pētījumā pilnībā aplūkot un uzsvērt ES budžeta lomu Eiropas pusgada norisē, sniedzot faktiskus un konkrētus datus par tā rosinošo, katalītisko, sinerģisko un papildinošo ietekmi uz vispārējiem valsts izdevumiem vietējā, reģionālā un valsts līmenī; turklāt uzskata, ka finansējums ES līmenī var radīt ietaupījumus dalībvalstu budžetos un ka šis fakts būtu jāuzsver; uzskata, ka izaugsmes veicināšanā, jaunu darba vietu radīšanā, kā makroekonomiskās nelīdzsvarotības veiksmīgā samazināšanā visā Savienībā ES budžetam ir izšķiroša nozīme;

59. mudina Padomi sarunās par ES 2013. gada budžetu piekrist politiskajām un publiskajām debatēm par apropriāciju līmeni, kāds nepieciešams, lai īstenotu Eiropadomes 2012. gada jūnija sanāksmē pieņemto Izaugsmes un nodarbinātības pakta; pauž nopietnas bažas par Padomes atkārtoti pieņemto nostāju mākslīgi samazināt ES budžetā pieejamo maksājumu apropriāciju līmeni, kas varētu apdraudēt ES spēju pildīt tās juridiskās un politiskās saistības; atkārtoti aicina Padomi vienoties ar Parlamentu un Komisiju par vienotu reālo maksājumu vajadzību novērtēšanas metodi; uzsver situācijas steidzamo raksturu, jo īpaši attiecībā uz 1.a un 1.b izdevumu kategoriju (konkurētspēja izaugsmei un nodarbinātībai / kohēzija izaugsmei un nodarbinātībai), kā arī uz lauku attīstības fondiem;

Piektdiena, 2012. gada 26. oktobris

60. aicina dalībvalstis pilnībā izmantot iespējas, ko nosaka „Izaugsmes un nodarbinātības pakts”, un apsvērt tām piešķirtā struktūrfondu un kohēzijas fonda finansējuma (55 miljardi euro) pārdali, lai atbalstītu pētniecību un inovāciju, MVU (veicinot arī to piekļuvi ES fondiem) un jauniešu nodarbinātību; aicina Komisiju tās 2013. gada izaugsmes pētījumā (tiks publicēts 2012. gada novembrī) sniegt izsmeļošu un pilnīgu pārskatu par sasniegumiem šajā jomā;

61. turklāt uzsver, ka ar „Izaugsmes un nodarbinātības pakts” dalībvalstis tiek īpaši aicinātas izmantot daļu no struktūrfondu finansējuma, lai sadarbotos ar EIB aizdevumu risku un aizdevumu garantiju iespēju jomā attiecībā uz zināšanām un prasmēm, resursu efektivitāti, stratēģisko infrastruktūru un piekļuvi MVU paredzētam finansējumam; uzskata, ka dalībvalstu varas iestādēm jācenšas paaugstināt izaugsmes potenciālu, ko piedāvā jau apstiprinātās no ES budžeta finansētās ES iniciatīvas, piemēram, projektu obligāciju izmēģinājuma posms, dažādi aizraujoši ES novatoriskie finanšu instrumenti pētniecības inovācijas, MVU atbalsta vai mikrokredīta shēmu jomā, kuri pastāv kopš 2007. gada; turklāt uzsver palielināto EIB aizdevumu spēju 2012.–2015. gada periodam; uzskata, ka visi šie pasākumi, ja tos pareizi apvieno un īsteno, var veidot pamatu tādai ES investīciju programmai turpmākajiem gadiem, kurai būtu īpaši labvēlīga ietekme uz 27 ES dalībvalstu IKP un nodarbinātību; daži akadēmiķi paredz IKP pieaugumu par 0,56 % un 1,2 miljonus jaunu darba vietu;

62. tādēļ aicina dalībvalstis neuzskatīt valstu NKI ieguldījumu ES budžetā par pielāgošanos, kas to konsolidācijā ir mainīga, kā arī necensties mākslīgi samazināt to ES budžeta izdevumu apjomu, kas veicina izaugsmi, pretēji to augstākajā līmenī noteiktajām politiskajām saistībām; tomēr ir informēta par ekonomisko spriedzi starp nepieciešamību īsā laika posmā konsolidēt valsts finanses un jebkādu iespējamu pieaugumu dažu dalībvalstu ieguldījumā, kura pamatā ir NKI un kuru izraisījis maksājumu līmeņa pieaugums ES budžetā; tāpēc atkārtoti stingri aicina veikt reformas ES budžeta finansēšanā (par to vienosies sarunās par daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam), līdz 2020. gadam samazinot dalībvalstu uz NKI balstīto pašu resursu īpatsvaru ES budžetā līdz 40 %, tādējādi atbalstot to konsolidācijas centienus⁽¹⁾;

63. turklāt lūdz Komisiju izpētīt iespēju izslēgt uz NKI balstītos ieguldījumus ES budžetā no strukturāla deficīta aprēķina, kā noteikts divu tiesību aktu kopumā;

64. brīdina, ka saistībā ar sarunām par daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ES budžeta līmeņa samazināšanai, ņemot vērā tā katalizatora lomu investīciju jomā, būtu negatīva ietekme uz izaugsmes veicināšanu un jaunu darba vietu radīšanu Savienībā;

Iekšējais tirgus

65. mudina Komisiju noteikt vienotā tirgus pārvaldību par galveno prioritāti, jo tas ievērojami palīdz sasniegt Eiropas pusgada mērķus, proti, ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi un nodarbinātību; uzskata, ka ar Komisijas izstrādātajiem katrai valstij paredzētajiem īpašajiem ieteikumiem vienlaikus būtu jāpiedāvā dalībvalstīm praktiskāki risinājumi vienotā tirgus darbības uzlabošanai, lai radītu spēcīgāku sabiedrības atbalstu un politisko apņemšanos, kas veicinātu vienotā tirgus izveides pabeigšanu;

66. aicina Padomi un Komisiju sasaistīt Eiropas pusgadu ar Aktu par vienoto tirgu, lai nodrošinātu Eiropas ekonomikas politikas saskaņotību un ilgtspējīgas izaugsmes radīšanu;

67. uzsver, ka iniciatīvām, kas veiktas saistībā ar Aktu par vienoto tirgu, ir jāatbilst septiņām pamatiniciatīvām, kas iekļautas stratēģijā „Eiropa 2020” gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, un jāveicina to sasniegšana;

68. aicina Komisiju saskaņot gada ziņojumu par vienotā tirgus integrāciju ar citiem vienotā tirgus uzraudzības instrumentiem, piemēram, iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu, lai izvairītos no darbību pārklāšanās, izstrādātu lietderīgus un skaidrus ieteikumus un nodrošinātu Eiropas ekonomikas politikas vienotību;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0245.

Piektdiena, 2012. gada 26. oktobris

69. šajā sakarībā pauž atzinību par Komisijas priekšlikumu izstrādāt katrai valstij paredzētos īpašos ieteikumus saistībā ar vienoto tirgu, jo īpaši attiecībā uz tiesību aktu pareizu transponēšanu un transponēšanas termiņiem; aicina Komisiju darboties aktīvāk, lai nodrošinātu ES tiesību aktu pareizu īstenošanu un ieviešanu dalībvalstīs, mērķtiecīgi izmantojot visas savas pilnvaras;

70. mudina Komisiju un dalībvalstis par prioritāti noteikt Aktā par vienoto tirgu paredzēto 12 mehānismu pieņemšanu, kas būs svarīgs ieguldījums vienotā tirgus vispusīgā un līdzsvarotā stiprināšanā;

Konstitucionālie jautājumi

71. uzskata, ka Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu cieša sadarbība saskaņā ar LESD 1. protokolu ir būtiska, lai nodrošinātu Eiropas pusgamam nepieciešamo demokrātisko leģitimitāti un valstu atbildību par tā īstenošanu; prasa pastiprināt dialogu starp Eiropas un valstu līmeņiem, respektējot darba dalījumu katrā no tiem;

72. uzskata, ka papildus parlamentu sadarbības nodrošināšanai ir nepieciešams arī pielikt lielākas pūles, lai sazinātos ar iedzīvotājiem un iesaistītu viņus šajā procesā;

73. uzskata — lai samazinātu ar leģitimitāti saistītās bažas, valstu parlamentiem būtu jāuzņemas aktīvāka loma šajā procesā, un ierosina dalībvalstīm pielāgot savas iekšējās procedūras tā, lai valstu parlamenti var tikt iesaistīti diskusijā par savu valstu fiskālajiem un reformu plāniem, pirms tie tiek iesniegti Eiropas Savienībai;

Sieviešu tiesības un dzimumu līdztiesība

74. atkārtoti aicina dalībvalstis Eiropas pusgada procesā integrēt dzimumu līdztiesības aspektu, kā arī pievērst vairāk uzmanības apmācībai darba tirgus politikas jomā, gada izaugsmes pētījumā sniegto politikas pamatnostādņu īstenošanā ņemot vērā sieviešu vajadzības un situāciju; pauž atzinību tām dalībvalstīm, kas valsts reformu programmā (VRP) ir pilnībā integrējušas dzimumu līdztiesības aspektu, un pauž nožēlu, ka daudzas dalībvalstis tajā nav minējušas dzimumu līdztiesību; aicina Komisiju ierosināt dalībvalstīm vienotu formu un kritērijus dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanai VRP;

75. aicina dalībvalstis noteikt īpašus kvantitatīvus mērķus to VRP atbilstoši sieviešu nodarbinātības statistikai, kā arī veikt īpašus pasākumus, kas vērsti uz mazāk aizsargātajām sieviešu grupām (tādām kā jaunas sievietes, migrantes, sievietes ar invaliditāti un vientuļās mātes);

76. atgādina, ka ES joprojām pastāv vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirība un ka tas ietekmē arī pensiju apmēru, kuru sievietes vēlāk saņem, kā rezultātā sieviešu dzīves līmenis var nonākt zem nabadzības sliekšņa; tādēļ aicina dalībvalstis valsts reformu programmās noteikt kvalitātes mērķus, lai izskaustu vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirību, tādējādi mazinot netaisnīgu attieksmi pret sievietēm pensionārēm un gados vecāko sieviešu neaizsargātību pret nabadzību;

*

* * *

77. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomei, dalībvalstu valdībām, Komisijai, valstu parlamentiem un Eiropas Centrālajai Bankai.